

Pedro Mañas

David Sierra Listón

Anna KADABRA

El secret del bosc

Estrella Polar

Anna
KADABRA

El secret del bosc

Estrella Polar

Estrella Polar

Títol original: *Anna Kadabra. El secreto del bosque*

© del text: Pedro Mañas, 2021

© de les il·lustracions: David Sierra Listón, 2021

© de la traducció: Lara Estany, 2021

Disseny i maquetació: Endoradisseny

© d'aquesta edició: Edicions 62, S. A., 2021

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

Primera edició: setembre del 2021

ISBN: 978-84-1389-030-2

Dipòsit legal: B. 11.345-2021

Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Uf, per poc no arribes.

Si haguessis trigat una mica més, hauries trobat el llibre en blanc. Amb prou feines hauries pogut veure el nostre tren desaparèixer ràpidament entre els fulls. I a mi, dir-te adeu des de l'última pàgina.

Sort que ja ets a bord. Espero que hagi portat la vareta i el raspall de dents. Els necessitaràs,

perquè aquesta història comença... el dia que vam marxar de vacances!

Seu amb nosaltres al fons del vagó i t'ho explicaré tot des del principi.

L'estiu s'estava acabant i els camps de Moonville s'anaven posant cada cop més verds. Els meus amics i jo, en canvi, estàvem cada cop més moixos. I és que només faltaven deu dies perquè comencés el curs. I per partida doble!

Això em passa per ser una bruixa. Als matins vaig a l'escola per aprendre coses normals, i a la nit estudio màgia en una mansió embruixada.

Amb tantes classes em faig uns embolics terribles. De vegades em fan sortir a la pissarra per recitar un conjur, i en lloc d'això recito la taula del set. En un examen d'història vaig escriure que Cristòfol Colom havia fet servir

L'encanteri *Elevaculs Còsmic* per arribar a
Amèrica. Quina vergonya...

Sort que la professora, Madame Prune, és la
mateixa a totes dues escoles!

El cas és que necessitava unes bones vacances.
La resta d'aprenents ja havien gaudit les seves.

El Marcus Pocus les va passar amb el seu pare a la ciutat. A la Sarah Kazam la van enviar a esquiar a les muntanyes. L'Àngela Sèsam es va passar un mes sencer enviant-nos fotos des de la platja. A totes hi duia aletes de submarinista i gorra d'esquimal. No em preguntis per què.

—I nosaltres, quan marxem? —vaig preguntar als meus pares, avorrida i sufocada.

—Ho sento, Anna —va sospirar el papa—. Ens hem gastat tots els estalvis en la pastisseria. Em temo que aquest any no hi ha diners per a viatges ni hotels.

—Sempre pots anar a refrescar-te al riu —va afegir la mama—. O al Pantà Monstruós.

Sí, és clar. També podia ficar els peus dins d'un calder, però no era el mateix. Molt trista, vaig pujar a la meva habitació. Allà em vaig passar la tarda fent la croqueta per la catifa amb el meu gat Cosmo.

Quan els meus pares van pujar a veure'm, amb prou feines se'ns podia distingir l'un de l'altre.

—Ho hem estat pensant una mica —van sospirar—, i potser tu sí que pots anar de

vacances. Mira, hi ha una oferta per assistir a un campament al bosc. Es diu Esquirols Alegres, què et sembla?

Un campament al bosc? Per mi, com si es deia Mussols Pansits!

Cinc segons més tard ja estava fent la maleta.

